

אורות (מצד) אי"א

מודין (מצד) אבא

מודין (מצד) אימא

כלים דו"א (עבור השפע דמכ"ד אבא ומכ"ד אימא - כנפוד)

שורשי המו' עתיק	שורשי המו' עתיק	שורשי המו' עתיק	שורשי המו' עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

שורשי המו' עתיק	שורשי המו' עתיק	שורשי המו' עתיק	שורשי המו' עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

צלמים/לבושים דכחמה דאבא	צלמים/לבושים דגבורות דאבא	צלמים/לבושים דחסדים דאבא	צלמים/לבושים דחכמה דאבא
צלמים/לבושים דכחמה דאימא	צלמים/לבושים דגבורות דאימא	צלמים/לבושים דחסדים דאימא	צלמים/לבושים דחכמה דאימא

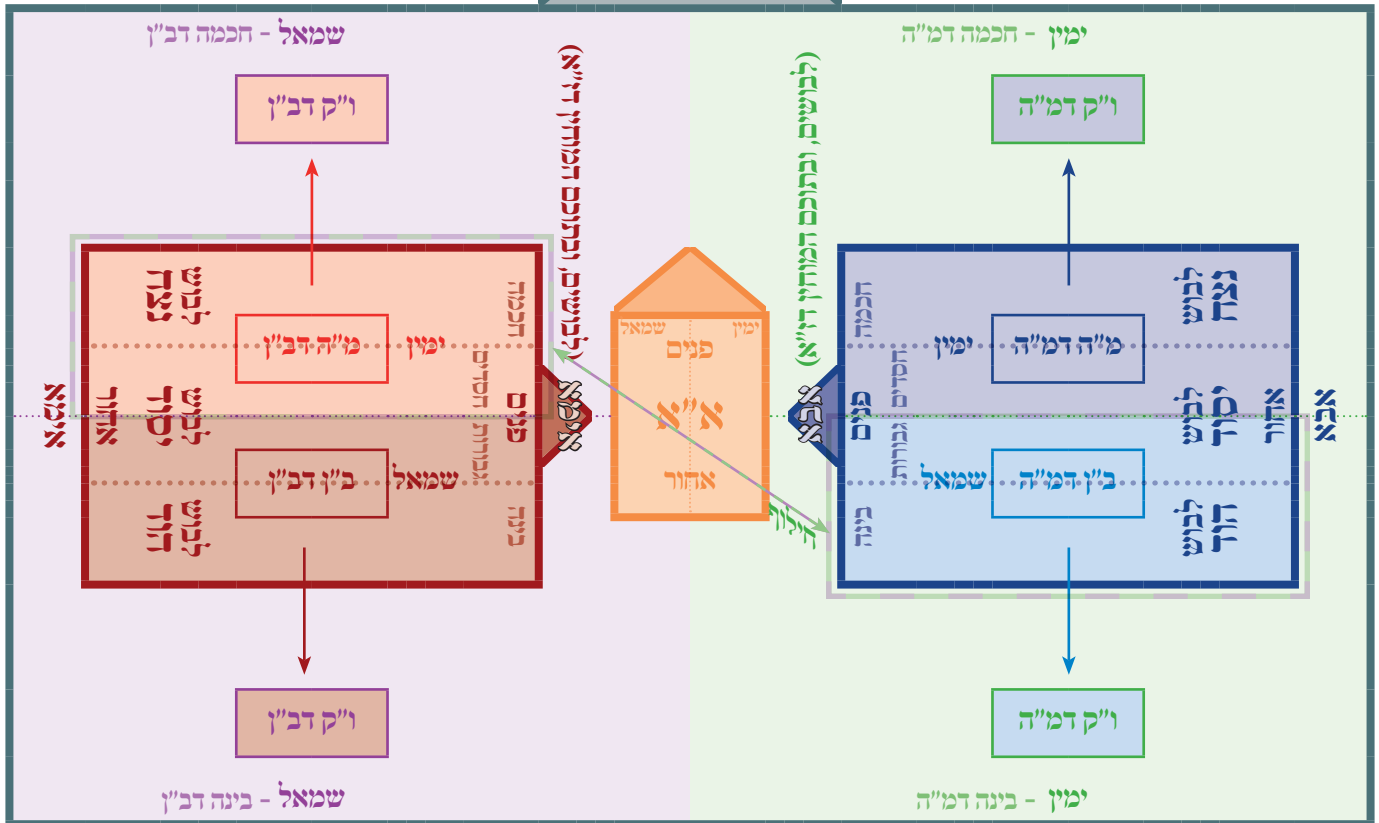
ג' כלי דעת דו"א	ג' כלי דעת דו"א	ג' כלי דעת דו"א	ג' כלי דעת דו"א
כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני
ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א
כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני
ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א
כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני
ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א
כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני
ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א
כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דמ"ה. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

שרטוטים כלליים
סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

חלקות היום (24 שעות)
(נה"ש דף כ"ב רע"ג)

מקורות
ענ"ה דף י"ב ע"ב אות ט"ז.
נה"ש דף כ"ג ע"ד ד"ה וידוע, כ"ב ע"ג ד"ה כי.
בניהו בן יהוידע (בסוף) ק"ש עה"מ דף ב' ד"ה המפיל.
סידור ח"א דף מ"ג ע"א ד"ה המעביר.

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן (בהיכל אהבה דבריאה) בקריאות שמע השונים (אחור) - בימות החול

מקום המשכה	ו"ק גדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י)	ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י - תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד דז"א בג' תיבות אלפי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד דז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת דז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקרא נוק' בתיבת שמע

נקרא יש"ס

נקרא תבונה

כתובת של המשכת המוחין דקטנות לזו"ן בק"ש* (פרטות דכללות - לצרף)

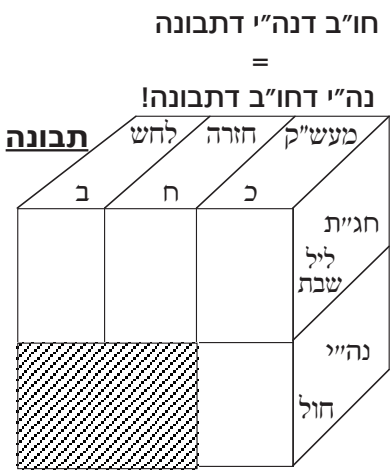
ק"ש	כתובת פרטית דנוק' (בתיבת שמע)	כתובת פרטית דז"א (בתיבת ישראל)	כתובת כללית* (בתיבות שמע וישראל)
יוצר	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דיש"ס
קרבנות	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה ודנה"י דיש"ס
ערבית	נה"י	כחב"ד חג"ת	דנה"י דיש"ס
על המיטה	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה

מקורות
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד ע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
נה"ש דף י"ז סע"ג, י"ז ע"ד ד"ה גם, י"ח ע"ד ד"ה והנה.
ע"ח ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

* יש לצרף את הכתובת הכללית לכתובת הפרטית, עבור ז"א ועבור נוק'.

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרין	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

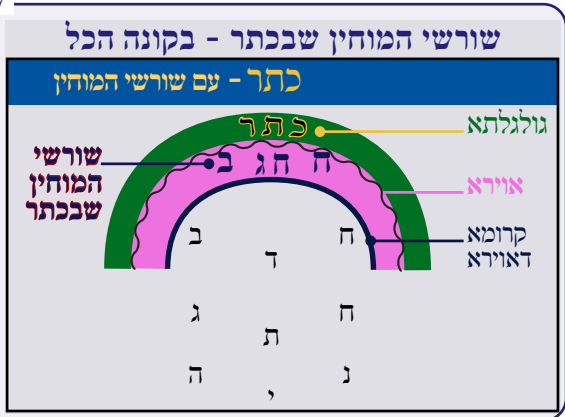
ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"ף יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"ף</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"ף</p>	<p>חזרה</p> <p>מקו"ף</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>מעש"ק</p> <p>מקו"ף</p>

עיבור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י		
חכמה יעקב רחל	בינה	חכמה יש"ס תבו'	בינה	חכמה	א"א	נוק' דא"א	בינה
חסד'י גבו'		חסד'י גבו'		חסדים	גבורות	הטוב שמך	מגן אב'
שים שלום		שים שלום		אבות	מורים	הטוב שמך	כרי"ע ווקי"פד א'

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבוי"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל. בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ה). יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ע דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ז סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ו ע"א השד"ה אות ו'.

גבורות דכתר - שורש ד'		חסדים דכתר - שורש ג'		בינה דכתר - שורש ב'		תיבה
(ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)		(מודים - דף ק' ע"ב)		(ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		
(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		
מוחין דאימא	מוחין דאבא	מוחין דאימא	מוחין דאבא	מוחין דאימא	מוחין דאבא	
(הנקרא אח')	(הנקרא פנים)	(הנקרא אח')	(הנקרא פנים)	(הנקרא אח')	(הנקרא פנים)	
ו"ק		ו"ק	(מודים אחנו לך)	ו"ק		ברוך (כריעה א')
ג"ר		ג"ר	(שאתה הוא)	ג"ר		אתה (כריעה ב')
	ו"ק		ו"ק		ו"ק	ה' (זקיפה א')
	ג"ר		ג"ר		ג"ר	המשך ה' (זקיפה ב')

חכמה דכתר - שורש א'

י"ג ברכות אמצעיות (אחו"פ דפנים)	ברכת האל הקדוש	ברכת מחיה המתים	ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')				סיום ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן (רק שורש החכמה)	באהבה (עבור כל 4 השורשים)	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		תיבה
			אחו"פ דפנים (או"א דפנים)		אחו"פ דאח' (או"א דאח')					אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')		
			אימא (אח')	אבא (פנים)	אימא (אח')	אבא (פנים)				מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	
דחיות לחג"ת נה"י דז"א. הארה ליי"ס דנוק' (נשיקין).			ח"ן לחכמה	ו"ק	כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים)	כניסה של כל שלושת הצלמים בעצמות בנוק' (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאו"א מסתלקים מז"א. צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.		ו"ק (דחיה לו"ק)		ברוך (כריעה א')	
			חכמה לחכמה	ג"ר	דאח' ואחו"פ דפנים)				ג"ר		אתה (כריעה ב')	
	דת"י לדעת	בג"ה לבניה	ח"ן לחכמה	ו"ק	מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.				ו"ק		ה' (זקיפה א')	
	חיבוק אמצע	חיבוק שמאל	חכמה לחכמה	ג"ר	על גבי רישא דז"א.				ג"ר		המשך ה' (זקיפה ב')	

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:

א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (הארת) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה). דחיות הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השנייה. וכנ"ל בזקיפות.

ב. בראשונה, בכריעה השנייה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבניה (ה), ולדעת, אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה). וכנ"ל בזקיפות.

מקורות:	סדור	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף ט' סע"ג.
	נה"ש	דף מ"ו ע"א אות ס"ו.
	עלי נהר	דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
שערי רחמים ח"ב		סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב.
מעיל אליהו		דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
באתי לגני ח"א		דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב), דף ע' ע"א.
שמן ששון		פתח עינים דף מ' סע"א.
אוצרות חיים		דף ל"ז השד"ה אות ו'.

א. 1. עפ"י פשט הסדור אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב חו"ג דכתר, לחב"ד חג"ת דחו"ב חו"ג דכתר ז"א.

2. שמות המוחין: יה"ו הם חו"ב חו"ג של חכמה דכתר (עתיק).

אה"י הם חו"ב חו"ג של בינה דכתר (נוק' עתיק).

אהו"ה הם חו"ב חו"ג של חסדים דכתר (א"א).

אה"ו הם חו"ב חו"ג של גבורות דכתר (נוק' דא"א).

ב. עפ"י נה"ש דף מ"ו ע"א אות ט"ו, לומדים שני דברים, וזהו פשט הכוונה בסדור:

1. במלת "אחד" נכנסים חו"ב חו"ג דכתר (ארבעת השורשים, כל שורש נכנס ישר למקומו).

2. יש היפוך בכתובת בטבלה (סדור דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (עתיק), ולא המור

הימני, שזה חכמה דחו"ב חו"ג, דהיינו החכמה של ארבעת השורשים.

ג. עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חו"ג דכתר הם לחכמה דכתר, ומשם לבינה דכתר, ומשם לחסדים דכתר

ומשם ולגבורות דכתר.

ד. הרא"ם בענ"ה דף צ"ד ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חו"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש

דף מ"ו הנ"ל.

ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!

ומתרץ: אמנם כניסתם עפ"י דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מ"ו הם על שם סוף התהליך. וזאת

הכוונה המופיעה בסדור ב"אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.

ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:

1. מדוע במלת "האל... והנורא", "באהבה" רואים גם את מוחין של בינה וחו"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!

2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חג"ת, הרי זה נכנס כבר במלת "אחד"!

הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו דחייה לחג"ת נה"י

בלבד, ולא כניסה לחב"ד חג"ת.

ו. השד"ה מתרץ את הקושיא לשיטת הרא"ם, שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו

רואים גם את כל המוחין הנוספים.

ז. שיטת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב): ביוצר יש לכוון כניסת ארבעת השורשים לחכמה בלבד, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג,

שכל מוחי החו"ב חו"ג נכנסים לחכמה, ומשם יעברו ובכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסדור לחו"ב חו"ג

דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבות (ובערבית כלים פנימיים), ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.

ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסדור הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל- 16 בחינות, והם מופיעות

במלת "אחד" ובמלות "האל... והנורא", ו"באהבה".

השד"ה מאיר בהערה צ"א את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חו"ג הכללים שעברו דרך החכמה.

ט. מע"א דף קל"ב ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.

י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע מהסדור ומשע"ה? א"כ איך זה יסתדר

עם דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?

ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חו"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דחכמה

דכתר, וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחו"ג דחכמה דכתר הפרטיים.

אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך... מגן אברהם").

א"כ יוצא שעפ"י דבריו החלוקה היא ל- 64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קל"ג:

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאח' ויעלו למ"ן, יש להעלות פנים דאח' של 4 צלמים, שהם חו"ב חו"ג,

שכולם מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסדור "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכיון שכאן

ימשכו מוחי הפנים של 4 הבחינות חו"ב חו"ג דכתר, יש להעלות למ"ן את כל 4 הבחינות של פנים דאח'.

2. ב"מלך עוזר" וכו', הכניסה לנוק' תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוק' יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם

לז"א, ואז היא מתמעטת עד החוזה, אח"כ עד היסוד וכו'. אך נוק' דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החוזה וכו'. כלומר,

ברור שלכל אחד יש מהלך אחר.

יב. מע"א דף קל"ב ע"ב

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחג"ת נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עפ"י הסדור ונה"ש דף מ"ו שמכניסים ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר. והרי מדברי שעה"ב משמע שמה שנכנס במילת "אחד" לג"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק. וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה ב"ברוך" ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר.

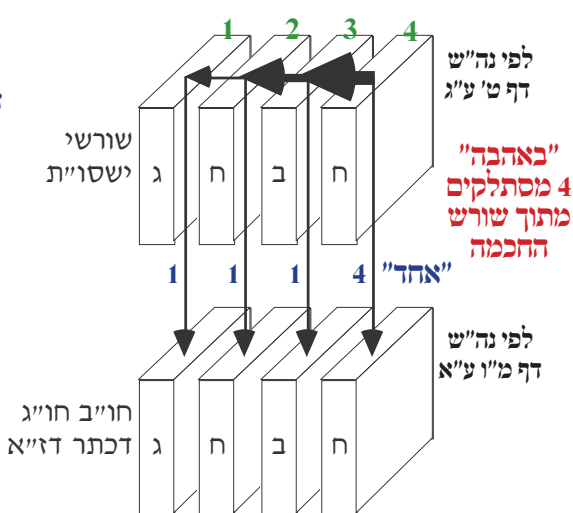
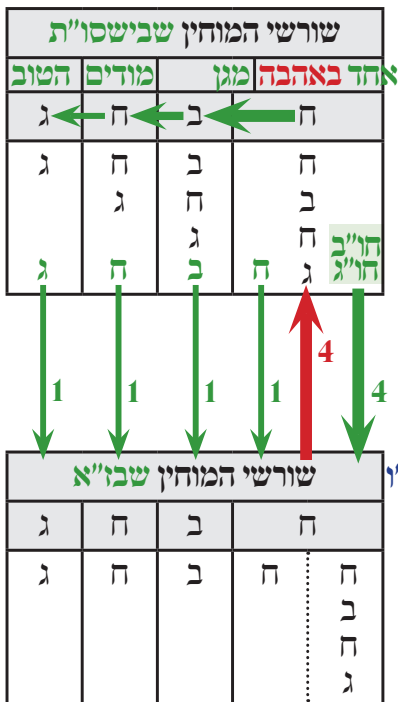
מתרין: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חו"ב חו"ג דכתר, כוונתו חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (לא כתירון השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר, להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש כתר, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מזן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל, מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחו"ב חו"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי..." הבאנו ג"ר דאימא. א"כ בהכרח הג"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הג"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. ענ"ה דף מה' ע"א: המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל. ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור ("אחד", דף מ' רע"ב) נראה שהבינה וח"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר (נה"ש דף ט' סע"ג). הגהת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב, דף מ"ח רע"א אות פ"ה): יש לקיים את נה"ש (דף ט' ע"ג) בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וח"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא.

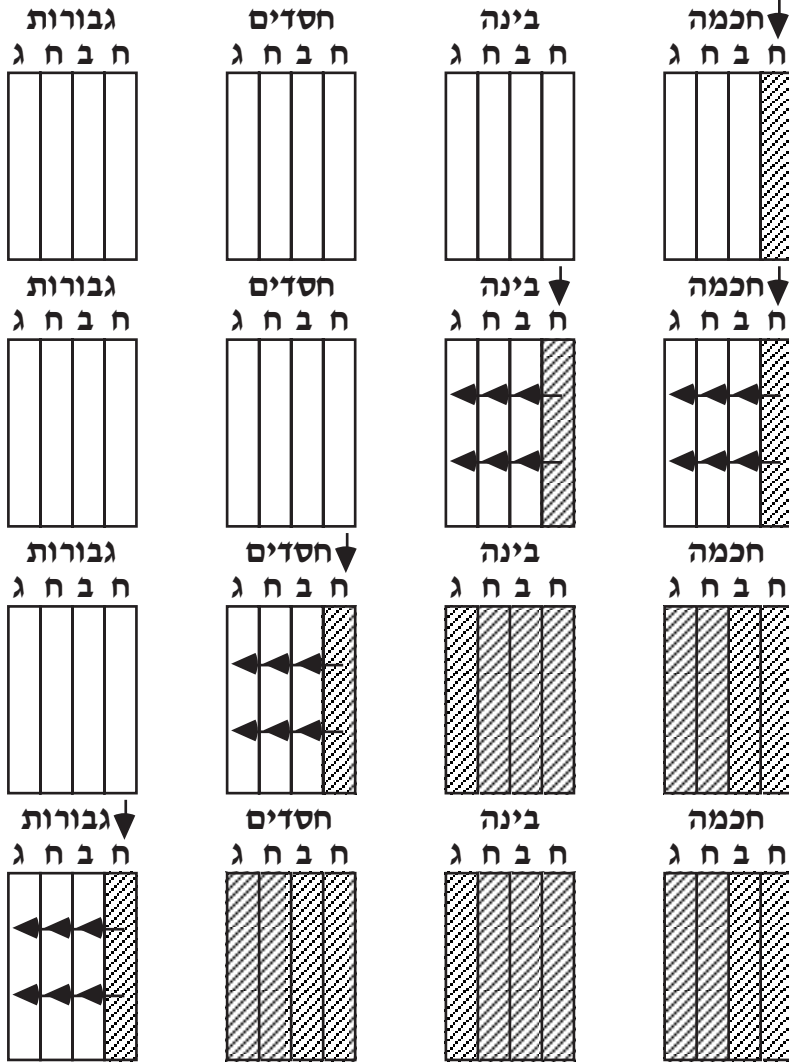
ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחו"ב חו"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה"), זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין, ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וח"ג דז"א.

יד. אוצרות חיים דף ל"ז אש"ל אות ו': עפ"י שעה"כ דף ל"ח ע"א, כל העמידה עוסקת בחו"ב חו"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נ"ר. יחוד ראשון, הוי"ה אהי"ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש". ביחוד השני, הוי"ה אלקי"ם, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממישיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טז. שע"ר ח"ב שאלה קמ"ב: מתלבט מהיכן נמשכים בינה וח"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וח"ג. ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וח"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עפ"י הגהת השד"ה הנז' בענ"ה.

שיטת השי"ש (6)

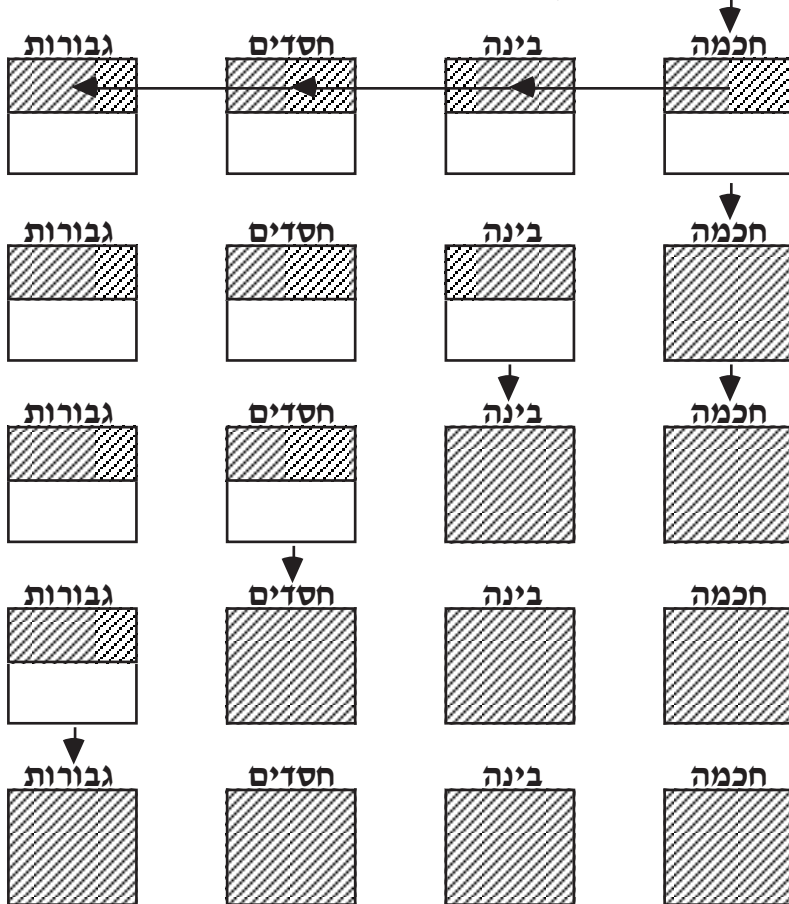
שורשי המוחין שבכתר:
במילת "אחד" נולד כל השפע של האחי דחוי"ב חוי"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עובר חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: ו"ק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה לייס דחוי"א (אחור).
באהבה: צלם דישי"ס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למיין לע"ב ס"ג דא"ק ומביא שפע פנים לחוי"ב וחוי"ג דכתר (9).

בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דח"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נה"ש טי ע"ג.

מודים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: ו"ק דגדלות דאימא דחוי"ב חוי"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נה"ש טי ע"ג.

ברכת אבות: השלמת אחי דחכמה דכתר.

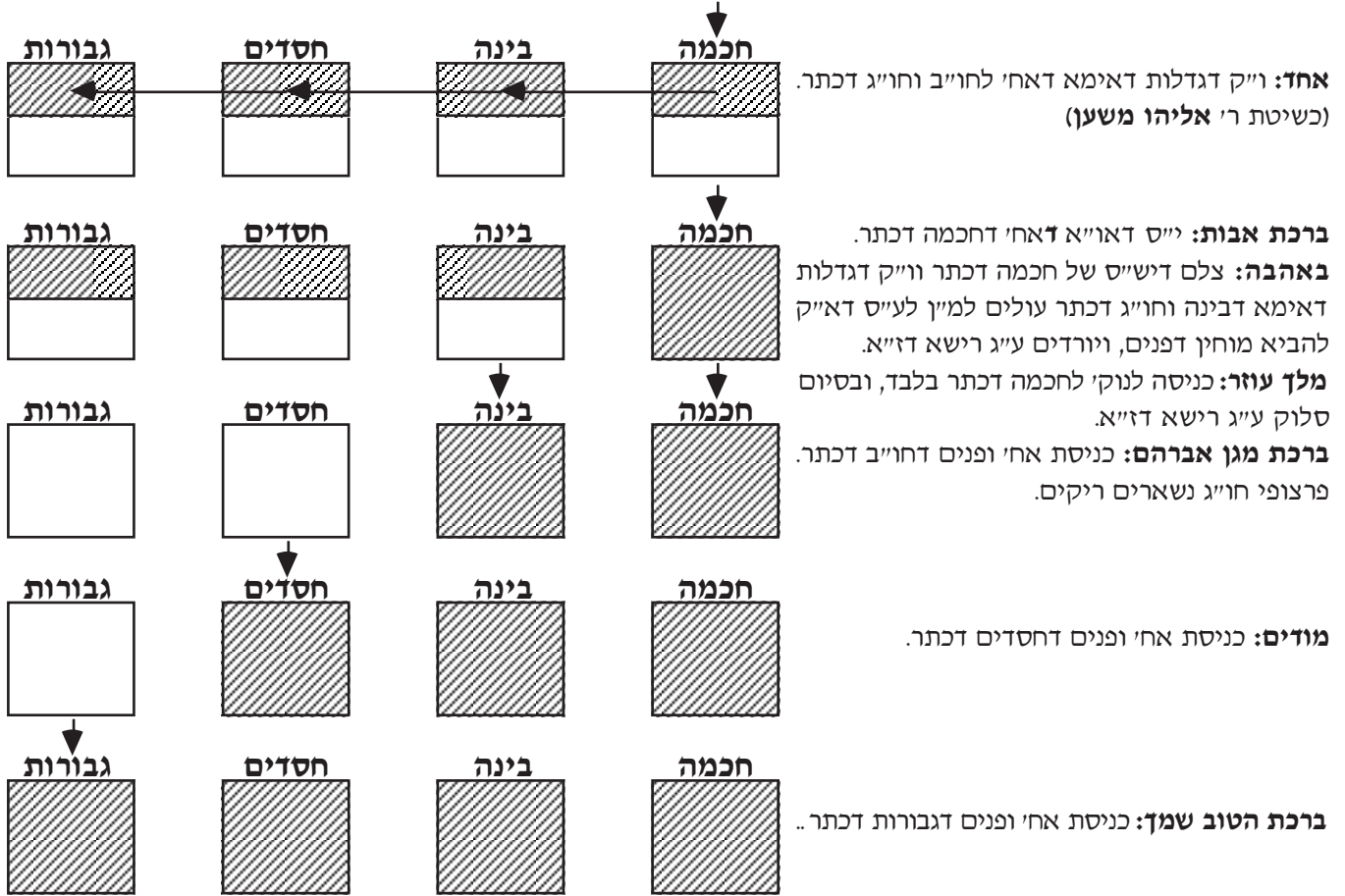
באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למיין רק עובר חכמה דכתר.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הו"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

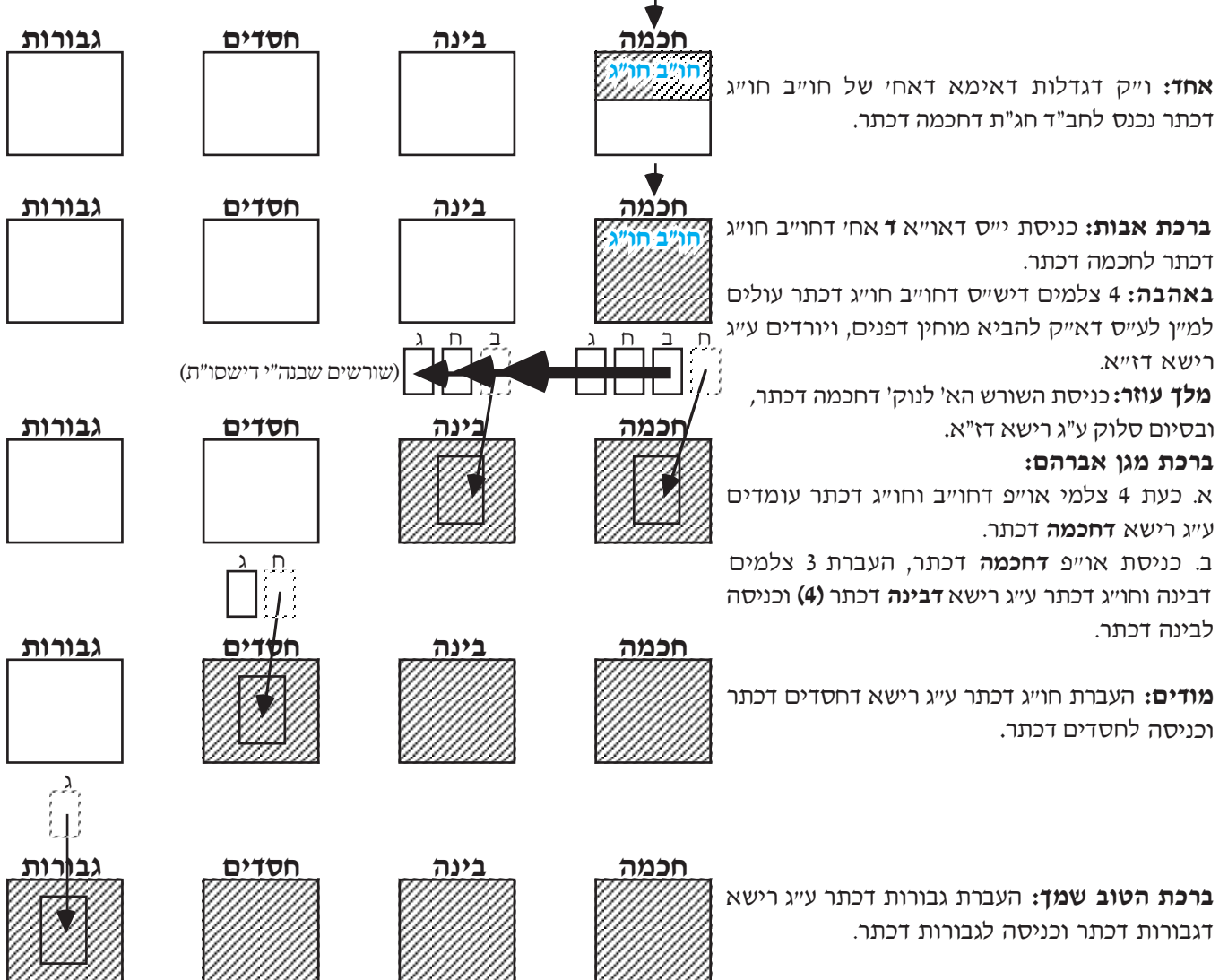
מודים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

שיטת השד"ה (7) (5) (4) (3)

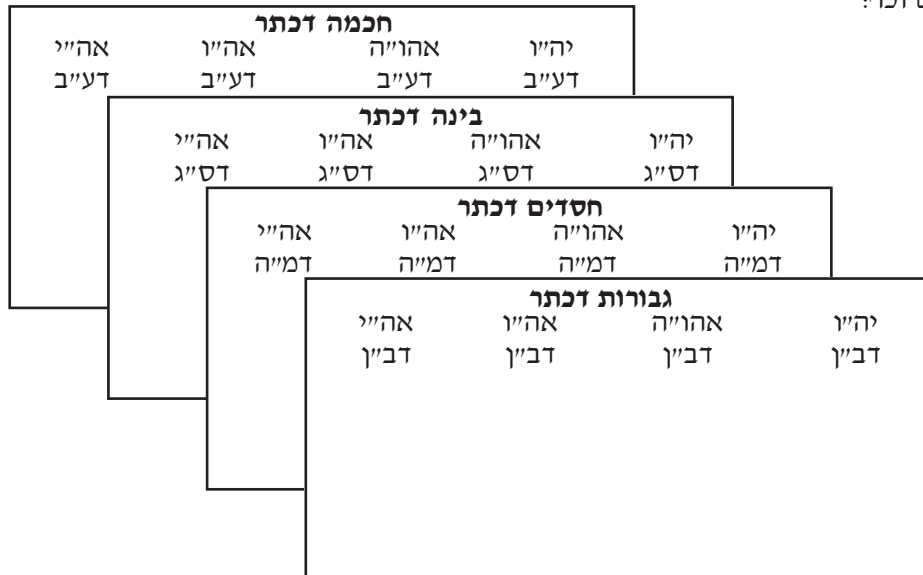
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתבנית "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו':

מ"ו ע"א

בסוף מ' ע"ב, קבלו חו"ב וחוי"ג דכתר את המוחין.

בסוף ברכת אבות וכן בסוף כל אחד מהכריעות וזקיפות, השמות מתייחסים לחו"ב חוי"ג הפרטיים.

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

ט' ע"ג

ב"אחד" (מ' ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאחי דחו"ב חוי"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחוי"ג.

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר. ברכת "מגן אברהם" - חוי"ב דכתר. "מודים" - חסדים דכתר. ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר. השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש, ועובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאחי לכל החו"ב והחוי"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחוי"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ש"ש

השד"ה

מקורות:

- (1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.
- (2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (ר' אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.
- (3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.
- (4) אוצ"ח דף ל"ז ר"ש אות ו'.
- (5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.
- (6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פתי"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פתי"ע דף כ"א ע"ב.
- (7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.
- (8) מע"א דף קל"ב ע"ב.
- (9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.
- (10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.

[מ:]

חוץ מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן בתיבת אחד:

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס עם ה-ל"מ צלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוּבש בתוכה עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הוי"ו"ת ו-ט' אהי"ה ונקודותיהם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן דבינה דו"א:

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנח"י וחג"ת (ו"ק) דחב"ד (גדלות) דנח"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה, עם המוחין דאו"פ דצ' צלם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה (*)
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

[מ:]

	[חכו"ב חו"ג דכתר]	[חסדים דאימא]	[גבורות דאימא]	[בינה דאימא]
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד
נוק'	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד
נוק'	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד

* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציוור חו"ב וחו"ג. ועיין במש"ד בכוננת העמידה (ע"י עמוד שטז, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין).

[מא.]

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א

דכלים חיצוניים

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דבינה דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף הא אלף הא יוד, אלף הא יוד ווא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד ווא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	א-ה-י-ה

ולחשאר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

א-ה-י-ה	א-ה-י-ה	א-ה-י-ה
יהוה	א-ה-י-ה ו-א-ה-י-ה	יהוה
יהוה	י-ה-ו-ו-ה ו-י-ה-ו-ו-ה	יהוה

בניה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה ווא	אלף הה ואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י [דחג"ת] דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א

דכלים חיצוניים

לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
י-ה	יוד הא ואו הא	א, אל, אלו, אלוה
אלף, אלף למוד, אלף למוד הי, אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מנס	י יה יהו יהוה	א-ל-ו-ה
י-ה-ו-ו-ה	י-ה-ו-ו-ה	אלף למוד

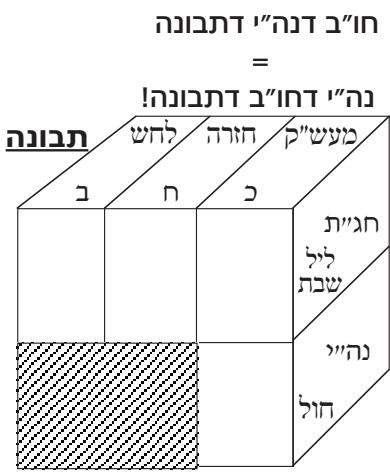
* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

◇ ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"פ יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"פ</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"פ</p>	<p>חזרה</p> <p>מקו"פ</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>מעש"ק</p> <p>מקו"פ</p>

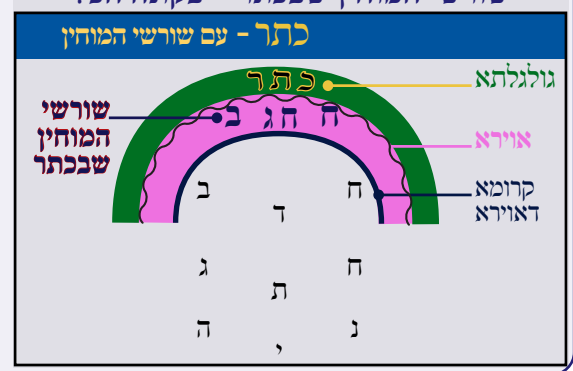
עיבור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י	א"א	א"א
חכמה יעקב רחל	בינה	חכמה יש"ס תבו'	בינה	חכמה	נוק' דע"י	א"א	א"א
חסד'י גבו'		חסד'י גבו'		חסדים	גבורות	מורים	מורים
שים שלום		שים שלום		אבות	הטוב שמך	מגן אב'	מגן אב'
				כרי"ע וזק"פ ד"א	ל' השפ"ק	כרי"ע וזק"פ ד"א	כרי"ע וזק"פ ד"א

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

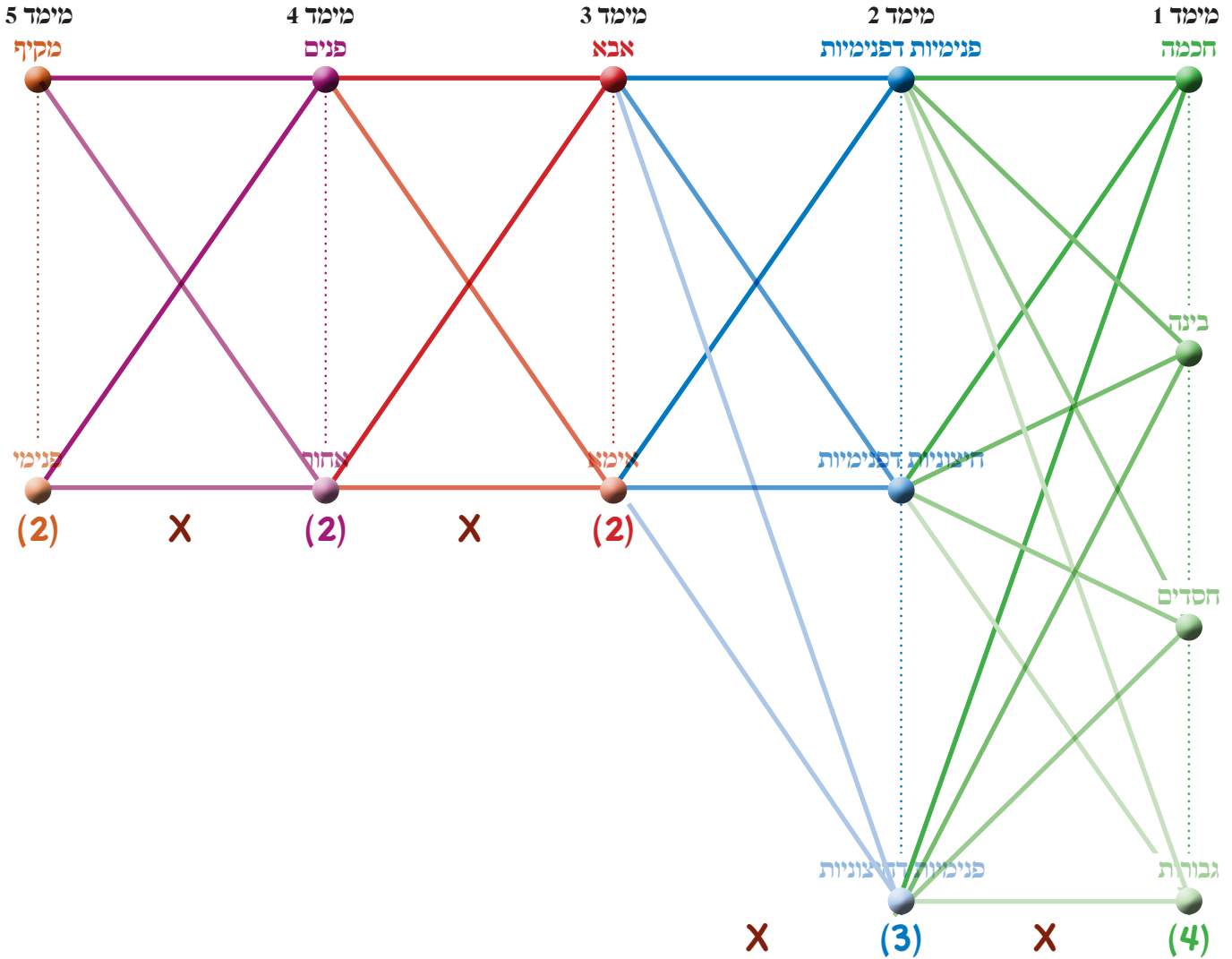
בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב.
 מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג.
 שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט.
 אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש
 דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב.
 יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעים ופנימים דחיצי דפני)

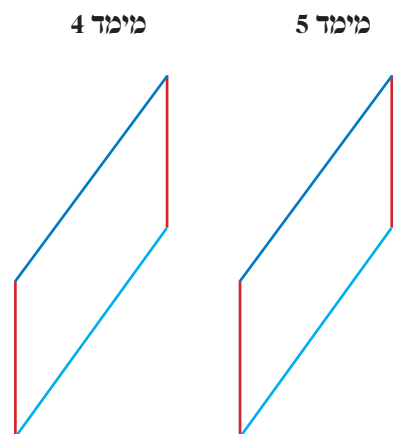
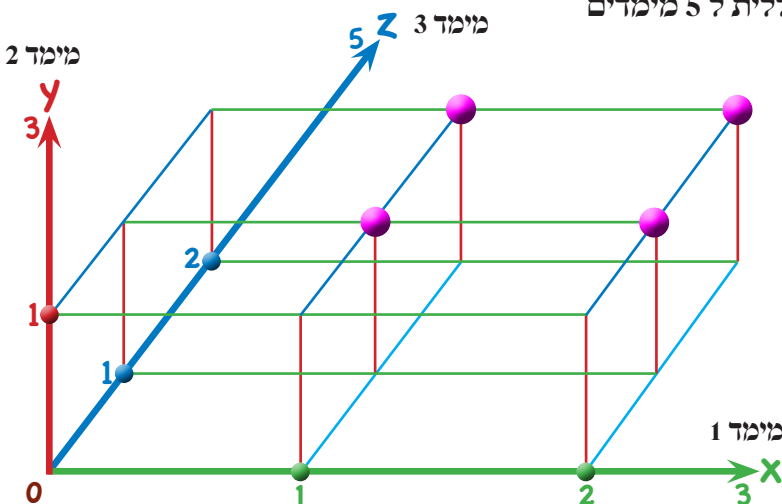
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית	X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר)
-----------------	---	-----------------	---	----------------	---	---	---	--

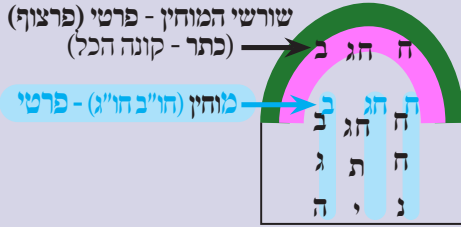
מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3)	X	כריעות וזקיפות (4)
96	←	48	←	24	←	12	←	4
→ 2	→	→ 4	→	→ 8	→	→ 24	→	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

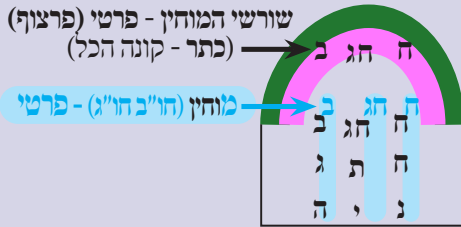
שורש **הבינה** דכתר (נוק' דעתיק) - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ב' - מגן אברהם)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש הבינה)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

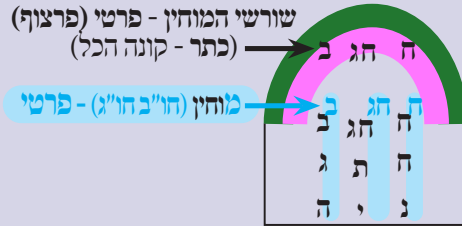

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש הבינה)
(שורה 2 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הבינה
(כולם בעובי, שווים)

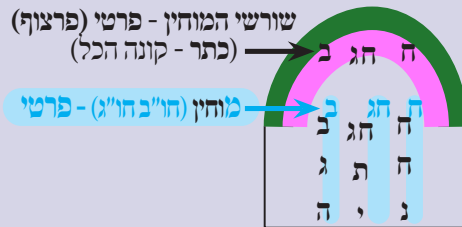
שורש **הגבורות** דכתר (נוק' דא"א) - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ד' - הטוב שמך)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש הגבורות)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

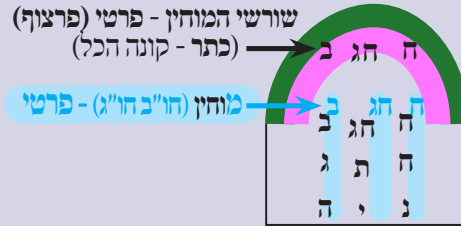

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש הגבורות)
(שורה 4 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הגבורות
(כולם בעובי, שווים)

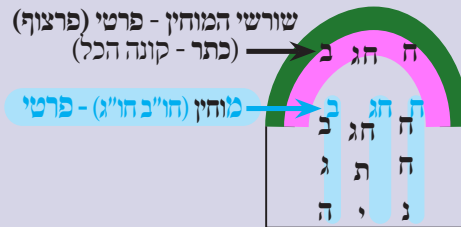
שורש **החסדים** דכתר (א"א דכ') - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ג' - מודים)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש החסדים)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

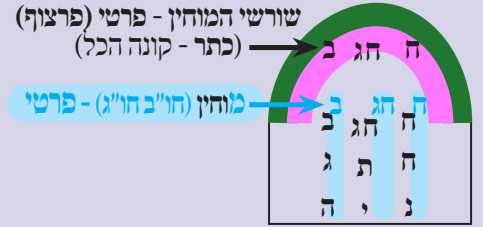

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש החסדים)
(שורה 3 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החסדים
(כולם בעובי, שווים)

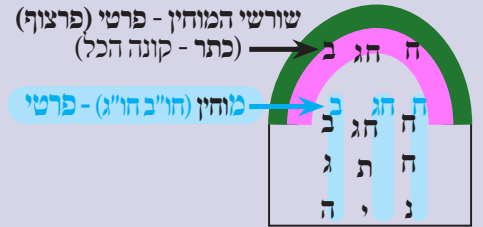
שורש **החכמה** דכתר (עתיק דכ') - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז א' - אבות)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש החכמה)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש החכמה)
(שורה 1 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החכמה
(כולם בעובי, שווים)

חיצוניות - מעשה

פ"ג דשי"ה נשמה-גדלות-ג"ר פנימיות דחיצי

פנימיות - דיבור

פ"ג דשי"ה נשמה-גדלות-ג"ר פנימיות דפנימי

א אצילות				ה אצילות			
1	2	3	4	5	6	7	8
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א			חיצי פנימי תשי"ר	חיצי פנימי תשי"ר
			ז"א (ג"ת)			חיצי פנימי תשי"ר קיש	חיצי פנימי תשי"ר קיש
כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה	כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה
דפרק ג' דשער	אדני	שדי	אלי	כלי אמצעי	אדני	שדי	אלי
השמות	אלהים (1)	אלהים (6)	אלהים (11)	כלי חיצון	אלהים (1)	אלהים (6)	אלהים (11)

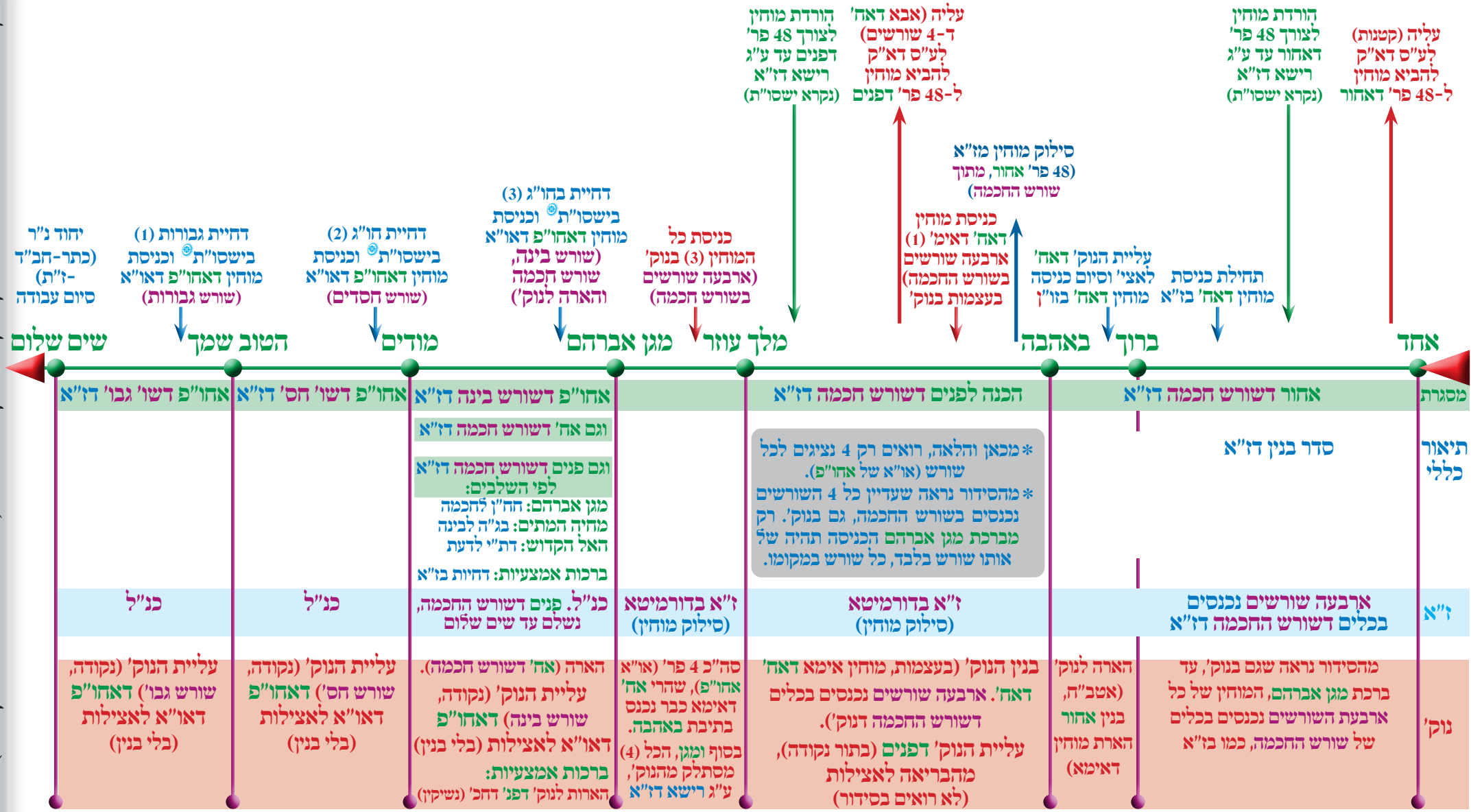
ב בריאה תחתונה				ו בריאה תחתונה			
9	10	11	12	13	14	15	16
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א				תשי"ר
			ז"א (ג"ת)				תשי"י
קדיש אחר י"ח			אלהות גמור	קדיש אחר י"ח			אלהות גמור
חותם	יהוה	אדני	אלהים (1)	חותם	יהוה	אדני	אלהים (1)
כלי אצ"י	יהוה	אדני	חותם	כלי אצ"י	[1] יהוה	אדני	חותם
דפרק ג' דשער			שרפים, חיות, ואופני הקודש	דפרק ג' דשער			שרפים, חיות, ואופני הקודש
השמות			ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצינוני נפשין	השמות			ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצינוני נפשין

ג יצירה תחתונה				ז יצירה תחתונה			
17	18	19	20	21	22	23	24
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א				תשי"ר
			ז"א (ג"ת)				תשי"י
קדיש אחר י"ח			אלהות גמור	קדיש אחר י"ח			אלהות גמור
חותם	יהו	שדי	אלהים (6)	חותם	יהו	שדי	אלהים (6)
כלי אצ"י	יהו	שדי	חותם	כלי אצ"י	יהו	שדי	חותם
דפרק ג' דשער			שרפים, חיות, ואופני הקודש	דפרק ג' דשער			שרפים, חיות, ואופני הקודש
השמות			ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצינוני נפשין	השמות			ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצינוני נפשין

ד עשיה תחתונה				ח עשיה תחתונה			
25	26	27	28	29	30	31	32
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א				תשי"י
			ז"א (ג"ת)				תשי"י
קדיש אחר י"ח			אלהות גמור	קדיש אחר י"ח			אלהות גמור
חותם	אלוה	אלי	אלהים (11)	חותם	אלוה	אלי	אלהים (11)
כלי אצ"י	אלוה	אלי	חותם	כלי אצ"י	אלוה	אלי	חותם
דפרק ג' דשער			שרפים, חיות, ואופני הקודש	דפרק ג' דשער			שרפים, חיות, ואופני הקודש
השמות			ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצינוני נפשין	השמות			ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצינוני נפשין

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] י"ג ע"א, [6] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת השדה דף ג' סע"א אות ז'. שע"ר [9] [7] [5] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

סדר בנין ז' ב' במהלך התפילה (כריעות וזקיפות)

מקורות

נה"ש דף ט' סע"ג. דף מ"ו ע"א אות ט"ו.
 עלי נהר דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
 שערי רחמים ח"ב סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב. מעיל אליהו דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
 באתי לגני ח"א דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב), דף ע' ע"א. שמן ששון פתח עינים דף מ' סע"א.
 אוצ"ח דף ל"ז השד"ה אות ו'.

כלומר, דחיות ע"ג רישא דז"א, ובה מתעשר נה"ש דף ט' ודף מ"ו (ענ"ה דף מ"ה, השד"ה אות פ"ה). ע"י שע"ר ח"ב ש' קנ"ו (יחוד שנים שלום).

קנב) שאלה מסיבה קולר המשיג ושימק
 המושג אני נצוק בסדר
 הזווגים שנהתימת שים שלום ובסדר המשכת
 הטיפה ובמחין ע"כ יבאר לי הדבר בכדי שאדע
 לעבוד את ה' בכונה כראוי ושכמ"ה :

תשובה דע שצפרלוק ז"ל כבולל יש בו
 ג' פרלופים מלבישים זע"ז בשוכ
 פרלוק הפנימי הוא כתר ויש בו י"ב פרלופים
 באורך, ופרלוק האמלעי הוא חצ"ד ויש בו י"ב
 פרלופים באורך, ופרלוק החילון הוא הגי"ת נכ"י
 ויש בו י"ב פרלופים באורך, ובחול כל עסקנו
 בחי"צ דנכ"י דבונה דז"א ובהם ג"כ יש ג'
 פרלופים מלבישים זע"ז בעובי ע"ד כנז' וקומחן
 שוכ ונהקנים בלשח וחזרה ע"י המוחין שנמשכים
 להם מהח"צ דנכ"י דישסו"ת ובכללות בעמידה
 או החזרה נמשכו המוחין להח"צ חו"ג דכתר
 דפרלוק הפנימי וצשים שלום בעת הזוג יש שתי
 המשכות א' המשכת טיפת הכזרעה, ב' המשכת
 המוחין מזל"ז בתחלה מזווגים פרלוק הפנימי
 שהוא כתר וממשיכין הטיפה מחסדים דדעת
 דעתיק שבו עד יסוד דיעקב שבו ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים לו
 עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים פרלוק האמלעי
 דעובי עד"ז כי המוחין שכוו צפרלוק הפנימי
 חלקו השייך לו נתפשט בכל קומתו ושארית
 המוחין נמשכים ממנו לפרלוק אמלעי דעובי
 וממשיכין טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק האמלעי עד יסוד דיעקב שבו
 ומזדווגים יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות
 השייכים לו עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים
 פרלוק החילון דעובי עד"ז כי המוחין שכוו
 צפרלוק האמלעי חלקו השייך לו נתפשט בכל
 קומתו ושארית המוחין דו"ק נמשכים ממנו
 לפרלוק החילון דעובי ומתפשטים בכל קומתו
 וממשיכים טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק החילון עד יסוד דיעקב ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים
 לו עד ראש הכריאה, זו הצנת פשט הסידור :
ומה שיש לדקדק בזה דאיך אחר שנחפשט
 המוחין בכל פרלוק ככתר עד שנדחו
 הקטנות לראש הכריאה איך אח"כ חזרין
 להמשיך המוחין ממנו לפרלוק חצ"ד וכי יעלו

המוחין מהתה לעולה להמשך בראש חצ"ד וכמו
 שכתבנו כן בפתח עינים [דמ"ה ע"ב] ד"ה ובאן
 יעו"ש לפי מ"ש א"ש דלא נתפשט בכל קומת
 צפרלוק הפנימי אלא המוחין השייכים לו אצל
 שארית המוחין נשארין צפקון להמשך צפרלוק
 האמלעי וכעד"ז מפרלוק האמלעי להחילון וא"ש
 כיצ"א ועיין בפתח עינים שבי ע"ז שני תירושים
 ותכלית כונתו שבהמשכה מפרלוק הפנימי
 לאמלעי ומכאמלעי להחילון הוא מזל"ז בעובי
 ולא בדרך עליית המוחין כעו"ש :

והרה"ג שד"ה יל"ו תירך עד"ז וז"ל בע"ה
 שער המקיפים פרק א' כי וז"ל
 ובה חצין ענין אר"א שאמרו באדר"ז הרד"ה
 שקולי כחדא ושריין כחדא והטעם הוא כי מאיר
 א' שניהם מאירין צבוייה ממנו ואין חילוק
 ביניהם אלא שאצ"ל לקח אורות דחסדים
 מימין ואימא אורות של הגבורות מהשמאל וכי
 לכך גם אור הימין של אצ"ל שגכנס בו צב"ד
 אר"פ יולא אח"כ דרך היסוד של אצ"ל עלמו
 וחל"ו נכנס צב"ד אר"פ לאימא וחל"ו נשאר
 צב"ד אר"פ לאימא ובה חצין איך אימא כשם
 בליקחת מהכתר שהוא א"א כך נוקחת מאצ"ל
 עלמו ונריכה אליו ע"כ נמלא שאף באימא
 שוב לאצ"ל אפי"ה מקבלת ממנו וכן יהיה
 בזווגים דשים שלום שאף שפרלוק ככתר ופרלוק
 חצ"ד ופרלוק חו"ק הם שוים בקומתם אפי"ה
 מקבלים המוחין זמ"ז עכד"ק :

ותירוץ הלזכ עולה יפה וכו' ע"ד מ"ש
 הפתח עינים שבהמשכה מזל"ז
 בעובי יעו"ש ועיין ג"כ בענין הזווגים דשי"ש
 בכפר עלי נכר אות מ"ט מה שכתבנו בזה
 ועיין בהקדמה רחב"י (ד"ט ע"ד) בסדר תיקון
 ובתפשטות המוחין ולענין אר"א כנז' בשער
 מ"ה פ"א עיין בהגבת השמ"ש שער מ"ב פ"ג
 ועיין מ"ש ע"ז בספר דברי שלום שאלכ ל"ה
 (ד"ז ע"א) ובספר תרי"ה (דקכ"ו ע"ב ד"ה
 כתב) וכיע"א, מהמגיה נר"ו :

קנב) שאלה מ"ש בסידור זווגים דשי"ש
 בכתר שהוא עתיק ואריך
 מלוייר בעתיק אחיב הוי"ה בשילוב שהוא זוג
 פנימי ובא"א הוי"ה אחיב בשילוב שהוא זוג
 חילון לא כן בזוג חצ"ד שכם אר"א וישסו"ת

או וכוף דו"ה ממש הי' ילפן יקרא דבר זה הגדלה דו"ה עלמו
 כי נהיהם כלים רקים ונכסיו אורות מוחין דו"ה לחוכם נעשו
 כנוף דו"ה ממש ידעו נח' בח' מוחין דו"ה מחכמה שלו ילמטה
 ח"ך נעשה ע"י נה"י ח' דתבונה שהם כלים בלי אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דו"ה אשר הוא נעשה מה"י התחתון דה"ת ונה"י
 החדשים דהצ"ל והנה בח' הכתר דו"ה לריך שנבחר תחילה
 מה ענינו אם הוא מכלל המוחין דו"ה או לאו, ואם הוא מכלל
 ה"ס דו"ה או לאו כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היה שחשבון ה"ס מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו ח"ן האבות אלה חכמה וים החיות
 הרבה לספרה יו' גם מה פ"י לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"י והצ"ל שהכתר היה גולגלתא וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היה נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנהיגין כי הנה הוא נעשה חילוניות ולכוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפה ומלכשת ח' המוחין יחון ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכוס עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הניקן בן יוחי כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לח"ן קן על חכ"ד וכלא נחשבי חללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל שרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרושם שבהם ומציאותם בכתר יאוחס המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לח"ן קן על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא
 צב' חידושי שנאשר מנבא ענין יום פכללות כל האלילות אשר
 האריך נק' כתר יא"ה ח"י"ב מוכיח שם באריך בח' גולגלתא
 ומ"ס דלילה אמנם ח"י"ב הם ח"ה שהם הענפים היוצאים ממ"ס
 האריך הנק' כתר יעד"י צ"ס הפרטיית שכלל פרוקף ו"כ

זודאי שהמוח הכתום שבכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבח' הד'
 מוחין שהם י' חו"ב ודעתה הכולל חו"ב שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ונמלא שהמוחין הם למטה מבח' הכתר ואינם בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה נמנו לגמרי אמנם
 בכתר יש צו בח' פנימות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובח'
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלכשת גם ח' המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 חינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דא לנו מן דה' הנו' בח"ז דף רפ"ח ע"א ושם תבין ענין מוח
 זה שבכתר שהוא מלבד המוח עלמו יום עניינו, והבן הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. יעתה נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה, והנה הוא
 נעשה מבח' חלי התחתון דה"ת דלוימא הנק'
 חצו' כנ"ל יום ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דלוימא
 הא' תוך זעיר בבח' המוחין הולככה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו ח"ך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של אימא עלו בחלי התחתון דה"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לח"ן ואז אוחס האורות הוליוו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לאיתו מחליה התחתון דה"ת דתבו' האורו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחליה התחתון דה"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנחלקין נתלבשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולככו להתרוקן לכמה סיבות כנ"ל
 חס

איפה שלימה

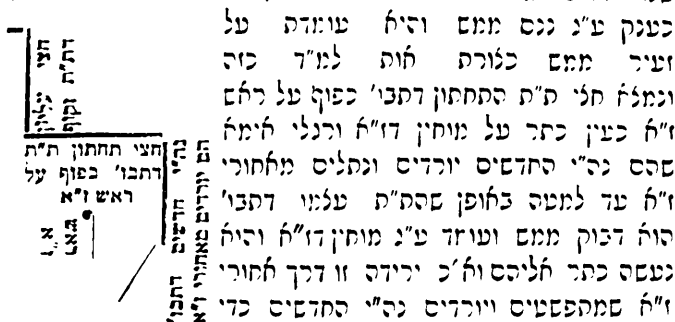
דלוחי פרע, יכן עד"י הולכים ומחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנו' לח"ן קן יאונס מוחנים כלל מנמו שהי' אלא שבוה עולים
 ומתבררים יותר ומודגמים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכתב מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 יש עוד שמועה אחרת שכתב בשער הנסירה שער כ"ט פ"ח במה"ק כי החג"ה נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ה וזאים לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכתב תבונה עד הוד התפשטה ולריך
 לעשות לו לז"ה יסוד מחדש יע"ש. ועוד עיין בדרושי הדעת ידובה צנה"ס דף ל"ג ע"ג וז"ל ויודע כי הכלים דו"ה ח"גם רק ו' ספיכות
 חג"ה נה"י אלא שבזמן ההנדלה נחלק כל ספיכה מהם לתלת פרקין ועי"ש היו ע"י כלים ונמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמנעים חג"ה הראשונים דו"ה גדלו כלים ונעשו תלת כלים שלימים לחלת מוחין חכ"ד הנו' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אח"כ תלת פרקין תחתון דחג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת החסון ואלו נקראין חג"ה של הנשמה שהם גוף בלי
 אלא שהן כלי מוח או הנו' הכלל מחו"ב ודעת החסון הנקרא ח"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין אלא
 שהם בח' חג"ה של ז"ה, ומתרין פרקין אמנעים ותחתון שכלל או מנה"י נעשו נה"י דו"ה ושם נחשבו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וח"כ מ"ס הרב שחג"ה נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתון דחג"ה אשר נתלבשו בן פרקין אמנעים דנה"י דלוימא
 ונקראו תרין עטרין ודעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעים ותחתון דנה"י דו"ה אין בהם התלבשות נה"י דלוימא
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחתון דנה"י דלוימא המתלבשים בפרקין עילאין דנה"י דו"ה לפיכך נקראין נה"י חדשים כי אין
 בהם התלבשות נה"י דלוימא כ"ה הארה לבד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דו"ה נעשה
 מחדש ומציאר בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוגר ונקר ר"ל שהמשתה החו"ג מיכוד דלוימא ליכוד דו"ה חינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג נטר יקרא אשר מהיר בדעת דהו"ה וע"י בן מודוונים או"ה ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ציבור שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מהפשטים ציבור דו"ה וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין צנה"ס דף כ"ז ע"ג בכוונה קונה הכל באורך, וזהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ו, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סרבוץ דף ל"ה, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער א"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרושי הדעת הנו' דתלת פרקין תחתון דחג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת
 החסון וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכתב וז"ל בעת הגדלת ז"ה עולין צ' פרקין עילאין דחג"ה ונעשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דלוימא והתלת פרקין עילאין שבתרין פרקין הנו' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין
 הנו' הם או"ה ויסודיה והם צ' עטרין ודעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהלת פרקין אמנעים דחג"ה דו"ה נעשו תרין עטרין ודעת
 דו"ה, אבל בדרוש הדעת כתב שתרין פרקין עילאין, ואמנעים דחג"ה דו"ה נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דחג"ה נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ה של המוחין ודו"ק:

(ו) **חוי"ב** ודעת הכולל חו"ג שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ב חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דו"ה ומציאר יותר בשער הכוונות בדרוש שיש שלום שכתב וז"ל כי הנה ודאי שהכתר דו"ה כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם צו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויה עסמ"צ כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ה ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שיש בהפילת העמידה וכו' ולכן הם בבח' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבח' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסודיה לשרשי המוחין דכתר דו"ה ודטוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי צינה דו"ה נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרטופי צינה דיסודיה ואלו חו"ב חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ביו"ט ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנו' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לאה ויעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאווה תפילה וממנו
 לצינה וכו' כמבואר כל זה בסיוד הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר צסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש. ומכל האמור מפורש יולא שח"ב חו"ג שהם שרשי המוחין הנחקקים בד' כריעות וכו' זקיפות הם פרטופים גמורים
 ויש בהם כל הכלים הנו' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דו"ה של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הוא דו"ה שהם חו"ב
 חו"ג שבכתר מהפשטים עד סוף עולם האני' שהרי בשים שלום נדחיס המוחין דקטנות לעולם הבריאה, ומהגרון דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד (י"ט)

אם לעורך לידה ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לעורך מוחין דז"א
עלמו כנ"ל אצל אלו שהם לתשלום י"ם דתצו' עלמה חזרו האורות
להתלבש בהם, והנה מזה המחלטה התחתון דת"ה ומנה"י [ר"ל
נה"י החדשים] בצחי' כלים ובצחי' אורות ג"כ שלהם עלמן הם
הנעשים כתר דז"א, והרי זה הוא שינוי א' שיש בין הכתר למוחין
שהמוחין הכלים שלהם הם דתצו' והאורות שלהם הם דז"א אצל
הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן התצו' בזה תבין העעם
למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מחליין מחכמה
שנק' ראשית והטעם כי הנה המוחין דז"א שהם חצ"ד שלו
האורות הם דז"א עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י
הא' דתצו' כנז' עכ"ז הם טפלים ונגררים אחר הרומניות והאורות
שבהכנס שהם מוז"א עלמו ולכן משם מחלילים מספר י"ם שהם
חצ"ד חג"ה נה"ם שבו ובפרט כנז' שהכלים דנה"י הא' דתצו'
נעשו בשר מבשרו וגופו דז"א כנ"ל אמנם הכתר שלו אין לו
שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם צחי' התצו' לבד
ואין בו צחי' ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו
כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל
זה ובה תבין למה נק' כתר שהוא מלשון כוהנת ומסבבת כמו
העטרה שהיא מקפת ומסבבת ומלבשת ראש האדם והוא דבר
זולתו כנראה בחוש הראות שהעטרה נבדלת היא מנוף האדם.
גם בזה תבין הפרש ויתרן מעלה הכתר על המוחין כי המוחין
היו האורות צחי' זעיר עלמו וצחי' הכלים שלהם בלבד היו
מהתצו'. אצל הכתר כולו הכני והאור הוא מהתצו' ופשוט הוא
היתרון והמעלה שיש לאימא על ז"א שאין קץ וקלצה אליו ומה
גם שאפי' בצחי' הכלים יש יתרון לכלי הכתר מכלים דמוחין
לצ' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלבד אצל כלי
הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי תחתון דת"ה ונודע שחלי
ת"ה גדול מכל נה"י כולם כמ"ם בהקדמה ידועה שהצחי' קטנה
שכלל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי
ראיה כמה מעלות ויתרונות יש אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא
שהכתר גדול הוא מכל הט"ם כולם דז"א לגמרי, ואמנם עכ"ז נק'
הכתר כתר דז"א אעפ"י שאין לו שייכות עמו והטעם הוא לפי
שכאשר אימא שהיא תצו' רולה להעטיר ולהכתיר לז"א בנה
בסוד בעטרה שערטה לו אמו הנה היא יורדת ומשפלת גופה
למטה עד שיצור חלי ת"ה שלה כנז' ומקפת ומסבבת ראשו דז"א
ונעשית לו צחי' כתר ועטרה ואז נחשב כאילו הוא מצחי' ז"א
עלמו לסיבת ההתכרותו והתדבקותו עמו וז"ם מ"ם צחי' דכתר
איהי אימא על צרה, גם אמרו צחי' כל כתר איהו אה"ה והענין
הוא כי מצחי' אימא הנק' אה"ה כנודע נעשית כתר דז"א כמ"ם
ודע שלא זה בלבד אלה עד"ז הם כל צחי' הכתרים של כל
שאר הפרטו' או כמו אר"ך ואו"ה וטו"ק דז"א שכולם כתריות
נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דז"א, והנה
ג"כ ית' לך שהרי מצחרי אחזה אלוה ודרי אין אלו רואים שבאדם
התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין צחוכו למעלה מהמוחין שלו
אך זה יובן עמ"ש שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דז"א רק
צחי' מקפת עליו וזולתו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא
אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם הצינו' שלו
המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הגלגולת המקיף את המוחין
של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון
דת"ה ומנה"י החדשים דתצו' ובו ית' לך מש"ל
שצינה יורדת ומשפלת עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם
כפי הנז"ל שחלי ת"ה נעשה כתר על הנה"י נכנס צחוכו אין
לורך להשפיל, אצל הענין הוא כי הנה עיקר צחי' כתר דז"א
אינו רק חלי התחתון דת"ה דתצו' לבד והוא ממש שורה ע"ג

מוחין שלו הנק' חצ"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד ואינה
מתלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שנס נה"י החדשים המתחלקים
לג' קוים יהיו כתר דז"א, אצל כפי זה לריך להבין מה נעשה מן
הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ה אל ראש ז"א. גם ל"ל
מש"א במ"א בענין דרושי מוחין דז"א איך לריך י"ג שנים עד
שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי
הנז' שהת"ם עלמו שורה על חצ"ד דז"א אין לריך להשקות זמן
שכיון שנגכנסו כבר נה"י דתצוה בסוד מוחין צחוכו מאליו נשאר
עומד ת"ה ע"ג המוחין ברגע בלתי שהיה זמן, אמנם הענין הוא
שהנה האמת הוא שחלי תחתון דת"ה דתצו' הוא לבדו נעשה
כתר ושורה וסוגה ויושב ע"ג המוחין ממש, והנה הנה"י הוא נוף
רחב כנראה מחוש העין י"ם באמלצו ובצחוכו מקום הלל רחב
יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף דאימא שהוא היותר
רחב שבה ורישא דז"א שהוא היותר לר וקטן בשיעור מכל
אבריו ובפרט כי זו צחי' אימא ווי צחי' בנה הקטן כי צחי' אימא
כאשר סוגה אוחו חלי ת"ה על ראשו דז"א נכנס ראש ז"א צחוכו
וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ה זה ויש בו
שיעור גדול לשיהיה קלחו נשאר למעלה וקלחו יורד ומסבב את
המוחין דז"א, ואמנם הנה"י החדשים דתצו' אינם נכנסים תוך
פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים
ומתפשטים ויורדים בצד אחוריים דז"א באדם ארוך הכופף קומתי
וגשען על גבי ראש אדם ננס קלר הקומה העומד לפניו ואחורי
הננס נגד פני הארוך ואז הארוך כופף קומתי ומושיב גופו
שבמקום עזבו ע"ג ראש הננס והגליו נתלין לאחוריים דננס
שאו ננול שראש האדם הארוך גם חלי קומתי העליונה זקוף
למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הננס והגלים
שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הננס, ועד' באימא עם ז"א

כענק ע"ג ננס ממש והיא עומדת על
זעיר ממש כלורת אור למ"ד בזה
וגמלא חלי ת"ה התחתון דתצו' כפוף על ראש
ז"א כעין כתר על מוחין דז"א ורגלי אימא
שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי
ז"א עד למטה באופן שהת"ם עלמו דתצו'
הוא דבוק ממש ועומד ע"ג מוחין דז"א והוא
נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי
ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי
שישאר הת"ם בצחי' כתר דבוק ע"ג המוחין לריכה שהיה זמן
לירד כמ"ם בענין המסך י"ג שנים דגדלות ז"א כנז'. וגמלא
שהכתר דז"א אינו דבוק גוף א' עם הנה"י אשר נכנסין צחוכו
אצל הוא נוף א' עם נה"י החדשים היורדים ומשפלים מאחורי
ז"א ובה תבין מש"א במ"א כי קו האמלצי דז"א לפעמים יורד
עד למטה וגם צחי' הדעת שהוא עמו בקו האמלצי גם הוא
יורד למטה ממקומו ואמנם החי"ב שבו נשארים במקומם ואינם
יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר
עם נה"י הפנימיים דתצוה היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת
גם חו"ב שבצ' הקוים האחרים יעלו וירדו עמהם:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות א' הנה"י דתצו'
החדשים מאחורי ז"א והטעם שאינם יורדים
וגמשים דרך פניו הוא כדי שתוכל התצו' להסתכל פניה בפני
ז"א כאשר הכפוף ראשה להסתכל בו בהיות פניה באחורי ז"א
ותכפוף ראשה ותציב בפניו דז"א שהוא נמוך ומנה ותחיר בו
בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו גמלא
פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מואד מאד וכאשר הכפוף ראשה
להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור ארוך
התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד
סיים

איפה שלימה

החצ"ד שהם או"ה ויסקו"ת דז"א ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דז"א ז"ן ויעקב דז"א] א"כ אין זה הכתר שמדבר בו הרב
בפרקין שנעשה מחלי ת"ה דאימא, אמנם נלע"ד שכך הם דברי הרב שמכרים ומביא ראיה כמו שמנינו שכתר הכללי דלני' שיש בו
מוחין שהוא מוחא סתימאה וכן מנינו בכתר דז"א שיש בו שורשי המוחין חו"ב מלבד המוחין עלמן שהם חצ"ד הכללים קן בפרטות
מכל פרטוף ופרטוף דכל פרטי פרטופי הז"א הכתר הפרטי שכל פרטוף הנעשה מת"ה דלני' יש בכתר הפרטי ההוא שורשי המוחין
מלבד החצ"ד הפרטים שלמטה ממנו ובה יבא דברי הרב על נכון:

- (א) **במו** א"ה ואו"ה נוק' דז"א כולם כתריות נעשה מן ת"ה העליון שעליו וכו' עיין מ"ם באש"ל בארוך על שער א"ה פ"א אות
א' והענין בקיצור כי או"ה מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דלני' שהם נקראין חג"ה דכתר דלני' יעו"ש:
- (א) **דנה"י** של תצוה החדשים וכו' וגם צי"ם יש נה"י חדשים כמבואר בסידור כוונת העמידה בתיבת למען שמו ועיין לעיל
פ"א אות ג' מ"ם שם:

דרוש ג משפר הברזר עני' נ"ב ל"ל מן התון לטבי עד מרעה התמיד וכו' פ"ט עמ"ט ביוזר אור עד העמידה נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לשמחה עם פנימיות דבריאה וזו אלו מפלים ט' ונכללים בהם ל"ב ופולים דאליטה :

ע"ש עמ"ט שלשה ספרות אחרות ל"ב ופנימיות ח"ג"ם עם חילוניות המלכות הרי שלשה ספרות אחרות . דרוש ח' מדרוש' הקדים עמ"ט אחר הכותב שכחח השלמו ל"ב זה השלמו לפי שהיכל קה"ק דילה טלל ארבעה ספרות כהג"ד וששה היכלות החחחחחטו הרי הם י"ט והם נחלקים לשבעה היכלות וס' שבעה ושבעה מולקות ע"כ מס' הכותב יסן . דרוש ח"ה לרוד עמ"ט כענין טעה שם חח"ך המכר ל"ב ונלפ"ד חיים כי הראשון הוא שני אחרים דלמה עם ישראל יאמנם השני הוא כעוד שני האחרים דחל עם ישראל ובמילה רטון ט' :

דרוש ב של המזירות עמ"ט בחסלה רחש הגנה יפ"ט ל"ב והם נח' המוחין המקיימים הגר"ן הגן' תפילת הנוצר שם בדרוש ה' וזנים המוחים המקיימים סמכר בדרוש ד' דברכה אבות כי הם נחבאר כי נספוק שפע נחשבים מוחין לז"א (צ"ד ע"ב) ובשכחל"ז מוחין לרחל טוקביה אבל בדרוש המקיימים דר"ם מסכים עם זה הדרוש שאין הטוק' מקבלת המוחין עד הפמידה נכזכר כהן ע"ט . דרוש ח' משפר ק"ט תחכל בהם נשפוק זה ל"ב ספידים ע"ג פינדק ומשק אוחס כזכור לקמן בסדר החסילה :

דרוש ה משפר העמידה בדרכה אהה גיבור ופ"ט ל"ב ודע כי בשחורו המוחין להחפש בו"א נתמן אציהם לא נחפשוו ס"ח החסדים רק נחסד דז"א הראשון שסוף החכמה ואח"ך מנרכה אהה גיבור נבטרה ובאהה קדוש בת"ם וברי זה חצוק ונלפ"ד חיים כי וכו' אטיטות הדבר ע"ח דרוש ו' משפר הגיבור :

עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י של ל"ב ולקמן נסנת רלה כ' שהם נה"י שנו אחרונים פ"ט נבאק הדרוש עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י דז"א אחרין פלמו ל"ב ולפ"ל בחחחחח הדרוש כהז שהם נה"י דז"א הראשונים שפ"ל לחצ"ה והם החלה פרקין פילחין דנה"י שפ"ל לחצ"ה . ולפ"ד להבין כמה שנהבאר בשפר מיטוש הירח כי אחר חרני בית ראשון לא נחפשוו נה"י דחומא רק עד הכ"ה דז"א הראשונים שפ"ל לחצ"ה נחלל שרדך לטוין נשלשה ברכות אל' להמשיך הארס מנה"י דחומא שנהכ"ה הראשונים דז"א שפ"ל לחצ"ה להמשיך הארס הנזכר לנה"י של האחרונים ומשם לחצ"ה דטוק' :

דרוש כונת אמן עמ"ט ברוך הוא וב"ש ל"ב ללפ"ד שרדך לומר קך נחילת ברוך טטוין אל עם אה"ה ירוחן המלוכש נשם הו"ה דפ"ג וכן הוא נסחת ספר הכוונה יסן ופיין לפ"ל סוף דרוש ראשון מדרוש' התפילין שורש סנה ו :

שער דרושי עיבור עמ"ט כהחפשוות הסודים ל"ב ואלו לנדר מהחפשוות ה"ח וה"ג בנרכה עם פשרה לבושיהן ככל לילה . דרוש ח' מדרוש תג השבושוח עמ"ט זה הכתר הניחין לז"א פיין בשפר כ"ט פ"ט בחלוג הפרק ד"ה ואמנם תחלב אבאר ט' עד סוף הענין ותראה מה ענין הכתר הז' . ע"ט פת"ש כטרע ל"ב ל"ל שז"ל כי לז"א הם חו"ב דכללות הלא' וארדך כתר דלז"א ע"ט עמ"ט גם למעלה לא יס יזוח עד היום ל"ב יסן כי כל המוחין נחשכו בו"א מתחלה העומר עד לחצ"ה יום שבושוח הם המוחין דחמוד ופ"ט ספילה שחרית ומסב נחשבים מוחין דגנים דישכ"ה ודז"א ודז"א וזו מודוונים ולכן אין לרדך לטוין בחפילת שחרית ומסב כי אם ממחלה באהבה ואילך בשחרית מוחין דגנים דכניה נישכ"ה נחארה מוחין דגנים מוא"ח פילחין נלחש ותורס דמסב מוחין דגנים דכתר מח"א :

ע"ש עמ"ט מקבלת נחקמה לחמה ל"ב לפי כי עד ששה ח"ג ע"ט :

נבראה והוא חילוניות דאליטות ובפנימיות דבריאה כי חילוניות ודאליטות היינו בריאה דאליטות כנודע כי ישכ"ה הם חילוניות דז"א חלל שאפשר ששחין דחמ"ה הם כל המוחין דג"ד דז"ק ולפיכך נקרא פנימיות דבריאה כי בריאה ודאליטות הם הג"ר דכל פרט ובמילה ישראל נחשכו מוחין דרוח דבריאה ובמלה אחד נחשכו מוחין דנח"י דבריאה אבל מוח דחב"ה שהם הג"ר הגן' לז"א חנים אלל מוחין דז"ק הגן' חילוניות דאליטות ר"ל ו"ק דג"ר דחב"ה שהם בריאה דאליטות והם מוחין שלמים בערכם אלל שבערך כללות האליטות יקראו ו"ק בערך דבריאה הכולל הגן' חומא ו"ק בערך האל' הגן' חב"ה ג"ר :

נמצא שכל אוחס המוחין בין דחב"ה בין דחומא נחשבים נק"ט כי כולם נק' מוחין דז"ק ונק' מוחין דחומא ואח"כ בעמידה נחשבים מוחין דז"ק ונ"ג מג"ר דז"א וטולם נק' מוחין דג"ר ונק' מוחין דחב"ה :

מז גם אפשר לומר כי המוחין דחומא הם המוחין דז"ק דג"ר דז"ק כנז"ל והמוחין דחב"ה הם מוחין דג"ר דג"ר דז"ק וכנודע נחשבים מוחין כפולים לבריאה דאליטות והם ממש רוגמת תפילין רוד שהיא בבריאה ותפילין דחב"ה דאליטות וכל ח' מלוה כפ"ט הו"ה שלימה כוללה ממוחין דז"א . הארבעה ע"ג דרפ"ח נילונין האבדרין ועולים נחשם הם בידורי ארבע טוק' דב"ן הע"ב בידורי טוק' דג' דרוחין עתיק ואב"ה וז"א שסם חלקי הב"ן החחחחח עם המ"ה שגופם שדוכרוין והם"ג חלקי בידורי הב"ן דטוק' דשחיק וחומא וטק' דז"א הכוללת . והמ"ה בידורי הב"ן דלרדך ופ"ט ויעקב והב"ן בידורי הב"ן דטוק' דז"א ותבוטה ורחל המוחין דז"ק דנדלות הנחשבים נק"ט שהם ד' יה"י דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ר' מוחין חו"ב וחז"ג דחכמה וד' אה"י מלאים ד' מוחין חו"ב וחז"ג דכניה נראה כי הו"ה מלאים הם מוחין דחכמה דארבעה פרטפים שכתר שהם עתיק וטוקביה וז"א וטק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין דכניה דפרטפים סמכר לחלקי הב"ן שבהם וד' אה"ה מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטפים הנזכר לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנבורות דדעות דחלקי הב"ן דפרטפים הנזכר :

הגדרות ספר הכוונות מפורשיש' דל

דרוש א (צ"ד ע"א) עמ"ט גם ה"ח ברכות שיש מן ברכת עני' ל"ב ט"ס הוא זה וז"ל מן ברכת המזון לטבי ט' וכן היא הגירסא בספר הכוונות יסן ובספר פ"ח . פ"ט עמ"ט וכנוד ה"ח אוכרוח שיש בשרית היס ושם ביארנו סודם ופ"ט ג"ב שהם בו"א דפשיה והם ט' דלור ישר וט' דלור חור :

ע"ש עמ"ט ואמנם הם סוד חרי פיירין ל"ב וחרי אודיין וחרי טוקבי דחוטמא . ופומא פ"ט כסוד מש"ה ויב"ה לו יין וישת ל"ב דארמי ביה מיא יפ"ט . עוד שם על מה שאמר כטוין זיווג תפארת ומלכות ל"ב כי כבר ידעת כי כל בחינת זיווג הכרכות המלוה וההכנין הוא זיווג חילוניות העולמות וחיותם שהוא זיווג סודי דלא פסיק לעלמין ועל ק אלט השני יסדות שלהם יחד נחילת ברוך כי שניהם לעולם כזיווג . דרוש ג' משפר האליט עמ"ט גם היא מלאה בחלק כזה וז"א ל"ב כן הוא בס' פ"ח סוף"ו מלא . דרוש ח' משפר תפילין עמ"ט שם יהו"ה נחילין אלפין אחר בו' כח' שבו ל"ב ושם אה"ה דהי"ן הוא כתר נח"ה דז"א והוא נשמה אל הו"ה דהי"ן שבו"ה שבו . דרוש ח' מסדר התפילה עמ"ט ברוך שאמר עד יולד אור ל"ב אז נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לנח"י ארוחות שהוא פנימיות דז"א וזו אלו מעלין כו' פ"ט עמ"ט והפליה אבדול ל"ב אלל שגרהה דליטת קטן גם הוא בחחחחח ט"ט טווח יסן ח"ג ע"ט :

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנג'ל לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנג'ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה ^{אוצר החכמות} דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לכד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [רג"ד] א"ה דקס"א, והו רמו בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לכד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנג'ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כ"ב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לכד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לכד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לכד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה או יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי' בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבנות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם חז"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לדכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמביא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

מט. אך צריך להבין מהיכן נמשכין שרשי המוחין, דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז בשוה ופרצוף הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"י בו שרשי המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם בכל שורש מהם עתיק ועליו מלכשת נוק' שלו ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת הנכנסים בתוך גוף שורשי המוחין של ז"א, ות"ת של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם הל"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי המוחין. ובוה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א וישסו"ת וגם בזווגי זו"ן ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך שם ע"ב מחסד דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם, ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום שכתוב שם שאו"א וישסו"ת זו"ן [שהם] חב"ד דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש בינה וחו"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א, שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה, ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר השרשים הם באים משורש החכמה (פ"אף שלא נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש משורש שבגדו בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא עוד אלא יש להכריח שמסתלקים גם הם בסוד מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דבינה דזו"ן עד הזו"ן ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה שהביא ראיה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"י ובכללם הת"ת שהוא עיקר הוא"ו, ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק' שהיא בחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

וב"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכריעות וקיפות הוא מה שביררתי האוכל מתוך הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכוין ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

פד. המוקף הערה מהרב המחבר זלה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שר"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של בינה וחו"ג דז"א הם מלבישים מבחוץ על חכמה דכתר דז"א, והם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו בינה וחו"ג דכתר דז"א, כל בחינה לבחינה המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שבינה דזו"ן דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחו"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצאתי (מרפו"י).

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

פז. נ"ל צ"ל יש.